

Lentepuzzel WRV (samenstelling: Danny Vanacker)

Reglement

Zoek de verschillende Nederlandstalige namen van een West-Vlaamse gemeente of deelgemeente (= deel van een gemeente dat ooit een zelfstandige gemeente was) die verborgen voorkomen in de tekst, met als titel ‘*Langs West-Vlaamse wegen*’, die u op de volgende twee bladzijden terugvindt. Als **oplossing** verwachten we een **GENUMMERDE** lijst, in **ALFA-BETISCHE** volgorde van alle bedoelde namen + een antwoord op de twee schiftingsvragen.

Afspraak: Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen hoofd- en kleine letters, de te zoeken verborgen namen moeten dus niet met een hoofdletter beginnen om als naam van een gemeente of deelgemeente te mogen worden beschouwd en leestekens mogen worden weggelaten. Vb. in de tekst ‘*snelle, gemene boeven*’ zit de naam ‘*Snellegem*’ verborgen.

Iedereen die lid of bijlid is van WRV mag **GRATIS** aan deze ‘Lentepuzzel’ deelnemen. Er mag slechts één antwoordformulier worden ingezonden per hoofdlid en per bijlid. Als de antwoorden van het bijlid (of ‘de bijleden’) dezelfde zijn als die van het hoofdlid, dan volstaat het om één antwoordformulier op te sturen met een duidelijke, aparte vermelding van het antwoord op elk van beide schiftingsvragen voor het hoofdlid en het bijlid (of ‘de bijleden’).

Om in aanmerking te komen voor het winnen van één van de prijzen die aan deze wedstrijd verbonden zijn, moet het antwoordformulier vóór het eindtijdstip van de wedstrijd (dat werd vastgelegd op **dinsdag 30 april 2019 om 24 uur**) zijn ingediend.

Stuur je oplossingen:

- ofwel per e-mail naar redactie@wrvzoektochten.be (bijlagen in **Word-** of **PDF-formaat** of antwoorden die in de mail zélf genoteerd zijn. **Geen Excel** a.u.b.!).
- ofwel per post naar **Danny Vanacker, Eeckhoutmolenstraat 5c, 8920 Langemark**.

Schiftingsvragen:

- **Schiftingsvraag 1** : Wat zal het bonusnummer zijn van de Lotto-trekking van zaterdag 4 mei 2019 ?
- **Schiftingsvraag 2** : Wat zullen de laatste 4 cijfers zijn van het Joker⁺-getal van de trekking van zaterdag 4 mei 2019 ?

Te winnen prijzen

1^e prijs: FRITEUSE

6^e prijs: STAAFMIXER

2^e prijs: BLENDER

7^e prijs: PERSONENWEEGSCHAAL

3^e prijs: SANDWICHTOASTER

8^e prijs: KOFFIEKAN

4^e prijs: STOOMSTRIJKIJZER

9^e prijs: WASVERZACHTER (2 flessen)

5^e prijs: HANDHAARDROGER

10^e prijs: RODE WIJN (2 flessen)

De prijzen zullen worden overhandigd tijdens het eindseizoensfeest van WRV in Feestzaal De Kroon te Esen-Diksmuide op zondag 24 november 2019.

Langs West-Vlaamse wegen

Honderd jaar geleden was er uiteindelijk vrede in onze contreien. Na ruim vijf jaar oorlog was ons bucolisch landschap meer dan verwoest. En dan hebben we het nog niet over de miljoenen doden en de honderdduizenden, achtergebleven op onze dodenakkers.

Van alle contreien zijn ze naar onze streek gekomen. En wanneer we de wereldkaart van vandaag erbij nemen, tellen we meer dan honderd verschillende nationaliteiten. In elke stad en in ieder dorp maakte men kennis met andere culturen, sommige helemaal bekend, andere totaal niet gekend.

Het resulteerde in een gebroken landschap, het vlakke land, ooit zo mooi bezongen door Jacques Brel: waar al eeuwen duinen zijn, zij het korte markante stroken van dikke bussels met strandhout, na het indammen van de woeste golven, met een dicht netwerk van dorpen, met brede en lange markten, met de haan op elke kerktoeren fonkelend in de zon zoals een bonte kolibrie lentegevoelens doet opwellen door met zijn lange snavel de nectar uit de bloem te halen. Geen probleem voor zij die op zoek zijn naar spirituele steun en troost. Kerken en kapellen zijn er op elke hoek van de straat. Het vlakke land, waar de zon kan stralen, het stevig kan vriezen, maar dooien altijd tot de mogelijkheden behoort.

Op elke wei, op elke hei, stond altijd wel een herder paraat met zijn kudde schapen. Diepblauw is het zwerk waar gevleugelde vrienden als de vink, de spreeuw en de sijs elementaire bondgenoten zijn in hun jamsessies van hemels gezang. Oude kastelen met - noblesse oblige - een nieuw poortgebouw, de alom aanwezige kikkerpoel, kapelletjes met tierlantijnen en andere frivole prieeltjes doorbraken het bocagelandschap, een lappendeken van hagen, struikgewas en weiden, waar ooit het West-Vlaamse boerenpaard zich liet gelden: hoge schoft, witte bles, brede neusvleugels en wuivende manen. Wateringen en seringen waren gemeengoed. Herinner je je nog het gedicht van Gezelle met zijn 'krinkelende winkelende waterding'? Of ben je meer vertrouwd met 'olleke bolleke pepernolleke'? Hoe dan ook, plots was het van 'It's a long way to Tipperary'.

Het gebeuk van marcherende soldaten jaagt iedereen de stuipen op het lijf. Langs rivier en zee, bruggen op en af, tegen de wind in beukend en knokkend voor elke morzel vreemde grond, chargeert men. Zonder respect voor god, gebod noch taboe zingen ze vaderlandslievende hymnes.

De oorlog komt zo snel dat mensen vluchten, met pruttelende pannen op het vuur, met mes en vork nog in de hand. Bakker, beenhouwer, garagist, elektri-

ciën, kapper, ... zeg maar jan en alleman. “Vertrekuur negen over negen”, stond te lezen op een bord in de volgepropte stationshal voor de gelukkigen die een treinticket wisten te bemachtigen. Maar voor de meesten was het met de ganse kroost kamperen onder de blote hemel. Zo ook voor den ouden burgemeester van Bevergem die met zijn vrouw en acht kajotters, met paard en kar de Vlaamse kinderkopjes te lijf ging waarbij de schroefmoeren geleidelijk van de wielen los daverden . En ’s avonds, na een ganse dag zeulen en heulen, liefdevol het ventieltje van het rubberen zitkussen in zijn mond nam om na ontlasting van zijn bolle kaken het opnieuw onder het breed uitgevallen zitvlak van zijn zwaarlijvige eega te schuiven.

Het verschil in afkomst was niet meer merkbaar. Zo zag je evengoed een doctor houtskool sprokkelen als een notaris zijn flatulentie onderdrukken tijdens hun vlucht naar het Franse Saint Sauveur, nederig en even bescheiden als Jan met de pet. Herwin generositeit en kijk op niemand neer, was een realistische (over)levensles geworden. Sta vele zaken af of deel ze met uw lotgenoten was te horen in het laatste sermoen dat menige priester nog afstak in zijn laatste misviering voor de vele christenen. Zoek uw weg (hoewel wegmarkeringen in die tijd slechts sporadisch voorkwamen) en maak er het beste van.

En onze jongens, die stapten gedwee naar het front. Het dient niet te verwonderen: te midden van deze ellende leden ze helse pijnen en slaakten vele kreten. Het ware gemakkelijker geweest met ietwat lichte, gemakkelijk zittende, zeg maar comfortabeler schoenen en gecamoufleerde uniformen, maar niets was minder waar. Men was niet voorzien op deze helse, barre, kille en moeilijke omstandigheden, die niet minder dan een ware aanslag waren op knoken en spieren. Hele scheepsladingen zand voor de vaderlanderkes werden aangevoerd. Dik of dun, lang of kort, rijk of arm, ’t was zwoegen en voor alleman zwaar werk. En je diende dan nog tussen de gasaanvallen door zo snel mogelijk je eigen putje te maken, hoe dieper, hoe beter, zo niet diende je het onderspit te delven. Houwitsers, van west naar oost ende van zuid naar noord, schoten op alles wat bewoog. Om geschoten konijnen en hazen te verorberen, diende je in de loopgraven zelf je spijt te maken. “*You nicht schiesen, we don’ t shoot*”; klonk het in gebrekkig Duits bij het kerstbestand. Algauw was het Engels niet uit de lucht. Kip werd chicken, wood verving hout, hulst klonk mooier als holly. En stoer zeiden onze boerenjongens, in één van de talrijke plaatselijke herbergen: “Laten we ook eens een gingerbeer nemen”.

Helaas betekende ‘gone west’ helemaal niet hetzelfde als: ‘in het westen de zon zien ondergaan’. De Menin Gate met de namen van zovele vermisten is er nog altijd het zeer trieste bewijs van. De waarheid verdoezelen of afzwakken heeft dan ook geen enkele zin.